

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA
SISTENS
OBSERVATIONES PRACTICAS
DE
MEDICINA

QUADAM
**EFFICACI IN MOTIBUS NA-
TURÆ EXACERBATIS,**

QUAM
DEO PROPITIO
ET

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,
DOMINO CAROLO,
BORUSSIÆ PRINCIPE, MARCHIONE BRANDENBUR-
GICO, CETERA

Gratiosæ Facultatis Medicæ Consensu,
P R Æ S I D E

DN. D. MICHAELE ALBERTI,
POTENT. REG. BORUSSIÆ CONSILIARIO AULICO, MEDICINÆ PROFES-
SORE PUBLICO ORDINARIO, PHILOS. NAT. EXTRAORD., REIPUBL. NO-
RIBERGENS. PHYS. ORDIN., ACAD. NAT. CURIOS. COLLEGA,
FACULTATIS MEDICÆ H. T. DECANO SPECTATISSIMO,
Patrono ac Promotore suo cum honoris cultu prosequendo,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN ARTE MEDICA HONORIBUS, INSIGNIBUS, AC
PRIVILEGIIS MORE MAJORUM SOLENNI OBTINENDIS,
ad d. Januar. MDCCXVIII, horis ante & pomeridianis,

PUBLICAE VENTILATIONI SUBMITTET
A U C T O R

JOHANNES JUNCKERUS,

M. P. ORPHANOTROPHEI HALENSIS.

HALÆ SALICÆ, EX OFFICINA HENDELIANA, MDCCXL.

DISSERTATIO IN UNIVERSALIS MEDICINA
OBSERVATIONES PRACTICAS
DE
MEDICINA

QUADAM
EFFICACI IN MOTIBUS NA-
TURAE EXACERBATAE

GEORGII
DOMINGO CAROLO

DR. D. MICHAELIS ALBERTI

PRO ORDINE DOCTORIS
IOHANNIS JUNGERIUS

B. C. D.

§. I.

Observationes practicae, sine errore collectae, & cum aliis fideliter communicatae, quam praecipuum rei medicae momentum involvant, & si primum artis finem respiciamus, omnes theoriae speculationes, longo studio post se relinquunt, omnes omnino practici, qui miseriae humanae succurrere in votis quidem habent, inopiam autem suam non raro perspiciunt, uno ore testantur.

§. II.

Non desunt quidem libri, imo volumina, quae observationum practicarum titulo veniunt, ingentem etiam remediorum farraginem satis audacter saepe commendant. Quid autem inquam plurimis eorum vere desideretur, & quam minime defectus rei medicae per eadem refarciantur, cordatorum virorum legantur & audiantur querela.

§. III.

Maxime autem omnium desiderantur talia medicamenta, quae motus naturae erroneos ita corrigere & in talem ordinem reducere possint, ut confectaria illa pessima, a vulgaribus hujus census medicaminibus provenientia, excludantur.

A 2

§. IV.

§. IV.

Defectus tales non divinæ voluntati, utpote in miseriam nostram clementissimæ, sed ipsorum mortalium perversis moribus tribuendos esse censemus. In quo quidem passu duo potissimum vitia accusanda veniunt, invidia scilicet & levitas mentis humanæ. Illa plurimorum animos ita occupavit, ut exiguas etiam res aliis invident, & quævis frivola pro arcanis habenda esse putent; qui sane miseri quovis modo dolendi sunt: nesciunt enim, cur nati sint, neque considerant, quod Deus ipsum filium suum dono nobis dederit. Hæc, videlicet animi nostri levitatem omnia, quæ patefcunt salutaria remedia, si non sunt pomposa, splendida, pretiosa, artificiosa, flocci facile pendit, & incredulitate sua efficacissimorum etiam remediorum vim enervat: non recordans, quod res, quo simpliciores, eo perfectiores, ut plurimum censendæ sint, & ipsa admiranda Dei opera ob eandem animi levitatem, perpetuitate vilescant.

§. V.

Hæc considerationes specifico illi remedio, de cuius efficacia in motuum anomaliis observationes quasdam practicas manifestas reddemus, præmittendas esse iudicavimus, ut duæ illæ animi nostri extremæ perversitates, quantum fieri potest, præcludantur, vel ad minimum tanquam abominandæ accusentur. Sane enim, si vel uni mortalium per hæc observationes ansa daretur, auferendi preparato tali remedio cujuscunque adfecti miseriam, hanc corporis salutem pluris, quam quævis sinistra utriusque judicia, facturi essemus.

§. VI.

§. VI.

Non enim diffiteor, cum Dissertationem inaugura-
lem scribere mihi imponeretur, quod animi mei vota eo
statim abierint, unde ejusmodi thema petendum esset,
a cujus evolutione usus qualiscunque medicus in genus
quidem humanum redundaret; omnis autem vana o-
stentatio, quæ hac præcipue occasione sese immiscere
solet, excluderetur. Quem utrumque scopum per ele-
ctam hanc materiam ob has rationes attingere spero, quia
hujus medicinæ non inventor, sed explanator tantum re-
putandus sum, & tamen usus salutaris, si rite præparata,
dextreque adplicata fuerit, haud dubie inde resultabit.
Commodum etiam illud inde reportabo, quod superse-
dere hac ratione potuero multiplici illa enarratione,
quam nonnulli jam amici a me de illa re desiderarunt &
impetrarunt.

§. VII.

Præparatur autem hoc specificum remedium e qua-
cunque animalium parte: ad quod inquirendi primam
mihi dedit occasionem Tractatus ille CHRISTIANI
DEMOCRITI, Vitæ animalis morbus & medicina in-
scriptus, in quo Dominus Auctor pag. 89. & 90. pecu-
liares plane effectus eidem adscribit, cujus ipsissima ver-
ba, quia tractatus non in omnium manibus est, hic adpo-
no: *Non possum, quin hic in commodum proximi, & in demon-
strationem assertæ hypobeseos communicem medicamentum, quo
omnes omnino febres intermittentes, unica saltem administrata
dosis, solutas esse sapissime comperi, & quidem operatione satis
mirabili; somno enim corripiebantur decumbentes, & protracta
per horas nonnunquam quindecim dulci quiete florescente & vi-
vido faciei colore conspicua, frustrantes paroxysmum sani resur-
gebant,*

gebant, de non recurſuro hoſte ſecuri. Eadem ſtupenda vi ſomnifera agrotis, cum ſanis nullum omnino ſomnum inducat, ſopivie convulſionum miſerandarum tragœdiam, qua æger libero quaſi aëre ſuspendebatur, mentis & ſenſuum, etiam extra paroxyſmum impon, & creditus a cacodæmone agi: indulto enim ſummo triginta horarum incolumem ſiſit ægrum, loquela & intellectu ſimul redintegratis, & omnibus Medicis, qui operam locaverant, una cum præſentibus aliis quaſi attonitis, ac dum de veritate lapidis philoſophici, & medicinæ univerſalis fere perſuaſis, licet viliffimum & objectum pharmacopœis fuerit medicamentum; patientibus tamen manibus elaboratum: cujus ſapori grato aromatico ſi reſponderet odoris grave penetrantis conditio, eſſet quidem unum ex omnibus quo maximo morborum coagulantium pars uno quaſi icu cito, tuto, & jucunde amputari poſſet. Eſt iſtud oleum deſtillatum & ſeparatum a ſuo ſale, ex animalis partibus quibuſcunque ex cornuta ſine ullius rei additione eo uſque rectificatum, donec nil aduſtarum ſecum nigrarum amplius in fundo relinquat, quod vel quindecim ad minimum repetitionibus obrivetur. Iſtud inquam oleum trigiata vel quadraginta guttarum pondere ante paroxyſmum jejuno ſtomacho, exhibitur, ſomno dulci, & de nulla narcoſi ſuſpecto, febres ſepellit.

§. VIII.

His perſpectis cupidus eram experiundi, nûm medicamentum tam maniſteſſimæ non ſolum, verum etiam omnino ſecuriſſimæ, efficaciæ a divina clementia mortalibus conceſſum ſit. Cumque in fide Domini Auctoris nullum quidem dubiûm ponerem, ſed in quibuſdam tantum hypotheſibus diverſum ſentirem, præparationem illius remedii, utut laborioſiſſimam, cum ſincero amico, Domino JOANNE ELIA CRAMERO, tum domeſtico meo, deinde practico *Schwinfurtenſi*, & jam idem mecum

mecum jus ac privilegium artis amplectente, bona fiducia ordiebamur, ac intra sedecim circiter hebdomadas feliciter absolvebamus.

§. IX.

Subjectum quod ad præparandam hanc medicinam eligebatur, erat cruor cervinus, qui leniter exsiccatus, & retortæ immixtus, ut artis est tractabatur, Phlegmate, spiritu & sale volatili accuratissime remotis, solum oleum mediante retortæ, eaque quibusvis fere rectificationibus nova, tamdiu, dextro ignis regimine, abstrahebat, donec ne levissimum quidem fecum adustarum vestigium in vitro visui amplius sese offerret: id quod vicesima prima demum repetitione obtinebatur.

§. X.

Sub his rectificationibus oleum, quod sub initium satis crassum, fœtidi odoris, & adversi saporis erat, subtilius, odore paululum suavius, penetrantioris & balsamici revera saporis in dies reddebatur, donec uti dictum est, plenariam sui attingeret perfectionem: Quo sine obtento nostra cupido flagrabat, ut daretur occasio, qua mirificus ille, de hoc remedio laudatus effectus observari posset: semper enim virtus illa soporifera, & febres profligans, quæ a Domino Auctore indicabatur, suspecta manebat, ob tristia illa vestigia, quæ communia in praxi narcotica, uti & febres directe sistentia ut plurimum relinquunt.

§. XI.

Accedebat miles quidam, quadraginta circiter annorum, qui testante chiliarcha suo, per sex annos epilepsia laboraverat, ita quidem ut tribus semper diebus circa conspicuas lunæ phases, plenilunium scilicet & novilunium,

niūm, ab illa infestaretur. Primo die, quo a morbo hoc corripiebatur, quinquies circiter, altero ter, vel quater, tertio semel vel bis paroxysmus recurrebat: a quibus frequentibus paroxysmorum per tot annos insultibus patiens viribus non solum valde exhaustus ac emaciatus, verum etiam mente stupidus, imo quodammodo jam fatuus adparebat.

§. XII.

Remedia generaliora, quæ ut legis est apud practicos, ante specifici hujus adplicationem debebant adplicari, temporis angustia excludebat: die enim subsequente paroxysmus recurrebat. Primo illius insultu finito (sub quo lingua ad cruorem usque dentibus sauciata fuit) & altero jam imminente, misero huic guttae triginta hujus olei propinabantur, quo momento obdormiebat, sub somno sæpius sternutabat, & cum aliquoties de uno in alterum latus recumberet, atque hac ratione semi-vigilans redderetur, dicebat: *O das ist eine gar zu gute Sache!*

§. XIII.

Post 26. horas evigilabat floridus facie, hilaris animo, & insolito plane appetitu, cum antea pallidus, flaccidus, tristis & inappetens fuisset. Reliqui paroxysmi omnes, qui expectandi adhuc erant sequentibus diebus, non solum penitus supprimebantur, sed nulli etiam alii recurrebant. Restitutus enim, qui per integrum adhuc annum in eo loco permanebat, ne exiguum quidem sanitatis offenticulum persentiscebatur, sed habitus corporis in dies robustior reddebatur, & artus, qui antea rigidi ac per omnes morbi annos graviores fuerant, jam ita flexiles & leves sentiebantur, ut restitutus sæpius diceret: *Ich bin in meinen Gliedern so leichte, daß ich über Stühle und Tische hinüber*

über springen möchte; imo ipsius ratiocinii læsa facultas mox feliciter redibat. Sic unica dosi atrox hoc malum mirifice tollebarur.

§. XIV.

Quæ animum nostrum gaudia, ob effectum tam stupendum, & omnem scepsin medicam destruentem, repleverint, illi, qui a salute proximi voluptatem concipiunt, facile sane conjicient, & clementiam divinam, quæ ex ipsa morte, cervo nempe interemto, vitam restaurat, nobiscum extollent.

§. XV.

Alterum exemplum exhibet virgo quædam 17. annorum, temperamenti potissimum melancholici, & vitæ sedentariæ addicta, quæ ob mensium emanationem varia hypochondriaco-hysterica pathemata incurrebat, donec tandem motus illi spastici in convulsivos transmigrarent, ita quidem ut singulis diebus hora post meridiem quinta paroxysmus epilepticus accederet, & per unius horæ spatium circiter duraret.

§. XVI.

Præmittebantur remedia generaliora, primaria horum motuum causæ, nempe emanationi mensium, præcipue destinata, & cum effectus notabilis non ita prompte succederet, sed convulsiones per aliquot hebdomadas quotidie durarent, parens impulsu aliorum a chirurgo quodam auxilium petebat, qui remedia ad sensum calida offerebat, unde ille paroxysmus, qui circa vesperam occurrebat non solum notabiliter exacerbabatur, verum etiam alius adhuc circa mediam noctem accedebat.

§. XVII.

Oleum nostrum, quod multo labore & exigua portio-

B

tio-

tione paratum erat, epilepsia huic symptomatica opponere, operæ pretium non ducebamus: nullum enim in præsens periculum affectus tales portendunt, & vilioribus medicamentis, methodo genuina accedente, superantur. Quum vero incolæ illius loci parentis animum non mediocriter adfigerent, & morbum sub incantationis titulum referrent, parenti de novo auxilium petenti auscultabamus.

§. XVIII.

Exhibebantur itaque puellæ 25. guttæ olei ante paroxysmum, a quo momento illa obdormiebat, sub somno frequenter sternutabat, & cum per 24. horas a somno illo tranquillo, imo dulci plane evigilaret, nolebat credere, se per tot horas dormivisse, sed eundem adhuc esse diem, quo obdormiverat, reputabat. Interea statim exclamabat: o quam esurio! morosa alias & ad spectu pallida, jam hilari & florida facie conspicua erat. Vivebat per dimidium annum satis sana, si excipiamus motus aliquos in abdomine leniores, promotionem mensium respicientes.

§. XIX.

Monebatur autem subinde, ut ad Menses provocandos medicamina adsumeret, sed secuta consilium hoc adspernabatur: unde non potui, quin illi recursum paroxysmi epileptici divinarem. Dictum, factum: redibant enim circa æquinoctium vernale motus primum spastici, & tandem convulsivi, eaque ipsa quinta hora post meridiem.

§. XX.

Omissis jam generalioribus remediis, quæ puella respuebat, oleum secunda vice ad 25. guttas propinabatur,

cur, quo momento iterum obdormiebat sub somno sternutabat, lenem sudorem exercebat, & post 21. horas hilaris, florida, appetens evigilabat.

§. XXI.

Durabat hæc euphoria non amplius quam per dimidium iterum annum, ob contumaciam in medicamenta adsumenda perennem: circa æquinoctium enim autumnale eadem scena ludebatur, quo tempore oleum, tertia vice ad 25. guttas exhibitum, eundem per omnia edebat effectum. Mox deinde domicilium meum ex illo loco, longe hinc diffito, transferebam, nesciens jam, num menses tandem successerint.

§. XXII.

Pro tertio exemplo allegamus virginem plethoricam, 21. annorum, temperamenti potissimum sanguinei, quæ post mensem per integrum annum obstructionem & varia spastica molimina, singulis diebus, horis post meridie motibus convulsivis corripiebatur. Nullis aliis præmissis exhibebatur oleum ad 30. guttas, unde statim obdormiebat, sub somno sternutabat, lenem sudorem exercebat, media nocte semi-vigilans urinam emittebat, & post 24. horas hilaris, florido adpectu & appetitu ingente evigilabat. Paroxysmus epilepticus non solum penitus supprimebatur, verum etiam menstruus fluxus frequente die redibat, optima cum euphoria.

§. XXIII.

Quartum exemplum sistit virgo 40. annorum, quæ ab epilepticis motibus idiopathicis magis, quam symptomaticis, per 15. annos singulis mensibus bis, incertis tamen diebus, exercebatur. Hæc cum tempus invasionis præscire non posset, olei triginta guttas adsumebat. Nul-

Ius quidem subsequatur somnus, epilepsia tamen illo ipso mense semel tantum illam invadebat, & cum altero mense alteram olei dosin accepisset, somnus per 4. horas sequebatur, & patiens postero tempore satis sana & ab epilepsia libera vivebat.

§. XXIV.

Ad sexum virilem iterum transimus, & pro quinto exemplo adducimus juvenem 24. annorum, plethoricum, sanguineo-melancholicum qui per plures annos epilepsia idiopathica vexatus erat. Tempus invasionis erat quidem incertum, bis tamen per hebdomadam, & nocturno plerumque tempore, paroxysmus occurrebat. Præmissis generalioribus, laxantibus scilicet & ipsa venæsectione, propinabatur oleum ad guttas triginta, quo momento obdormiebat, sæpius sternutabat, & post 14. horas vegetus expergiscitur, ac postero tempore ab insultibus epilepticis liber manebat.

§. XXV.

Sextum denique exemplum sistit juvenis 27. annorum, temperamenti melancholico sanguinei, qui per varias in familia sua contentiones delirium melancholicum, & sæpius quidem per diem incidebat, sermones de rebus sacris frequentes quidem instituebat, in novercam autem animi erat indignabundi, ita ut ne videre quidem illam posset. Offerebantur illi 30. guttæ olei, statim obdormiebat, & cum post 8. horas evigilaret, mente erat tranquillus, compositus, Deo verbis emphaticis gratias dicebat, peccati, in novercam commissi, deprecationem præcipue secum constituebat, & reliquo tempore sanus vivebat.

§. XXVI.

§. XXVI.

Sufficient hæc de effectu hujus olei manifestissimo in corrigendis motibus erroneis allegasse: plura quidem ejusdem commatis exempla huc adponere potuissimus: ne vero per eandem materiam, frequentius repetitam, nauseam lectori moveamus, allegabimus potius aliquot adhuc exempla, ubi vel nullum, vel exiguum tantum effectum oleum exhibuit: mutila enim & fide non plane digna est historia illa medica, quæ effectus quidem salutaris hujus vel illius remedii describit, reliquas autem circumstantias, in quibus nullam efficaciam exseruit, tacet.

§. XXVII.

Quamquam enim tres olei uncia propemodum ita consumptæ sint, ut in quam plurimis effectum illum salutarem unica sapissime dosis ostenderit: habemus tamen exempla, in quibus oleum omni studio & observatione adhibitum est, nullum autem constantem edidit efficaciam, luculento sane testimonio: quod & hoc remedium, licet mirifica & jucunda virtute confirmatum, ad imperfectionem tamen rerum humanarum sit referendum; cujus rei tria exempla allegabo.

§. XXVIII.

Vir 46. circiter annorum, temperamenti insigniter melancholici mania furiosa & motibus epilepticis per multos annos agitatus erat, cujus miseria, licet primum stimulum ad præparandum hoc oleum nobis adjecerit, a duabus tamen dosibus, absenti transmissis, nullo modo auferebatur.

§. XXIX.

Puer quidam 14. annorum motibus epilepticis singulis fere horis corripiebatur, vermes quidem fatis erant

suspecti, remedia autem ad illos expellendos adsumere præfracte recusabat. In hoc cum oleum adhiberetur, nullum effectum exhibebat, sed paroxysmi epileptici per aliquot adhuc hebdomadas durabant, donec sponte demum cessarent.

§. XXX.

Juvenis quidam 28. annorum, temperamento melancholico-sanguinei, a septimo ætatis anno epilepsia correptus fuit, primis quidem annis paroxysmus quovis trimestri spatio repullulabat, posterioribus autem insultus tales singulis hebdomadibus semel vel bis ordinarie invadebant. Semel per hebdomadam cum motus illi convulsivi occurrerent, fortiores erant, bis autem quando infestabant, mitiores observabantur. Aliquoties ad decimum usque diem a recursione paroxysmi liber deprehensus est, quo autem casu eo vehementior fuit. Miser hic cum auxilium peteret, febre tertiana laborabat, qua convenientibus remediis profligata, & aliis generalioribus medicamentis præmissis, olei usus adhibebatur. Sumebat itaque singulis diebus mane triginta guttas; octavo autem die, quo paroxysmus maxime timendus erat, secunda adhuc dosis vesperi propinabatur, a quibus omnibus nullus inducebatur somnus. Nono die unica iterum dosis offerebatur, quod etiam decimo factum est. Patiens, quia omnibus hisce diebus ab insultibus epilepticis, per tot annos ipsi familiaribus, liber fuerat spem plenarie ab hoc malo liberationis testabatur, & vale mihi dicens unicam adhuc olei dosin, domum portandam, petebat, ut illam undecimo die, quo semel tantum per omnes illos annos paroxysmum expertus fuerat, sumere & hac ratione omnem morbi recursum præcludere posset. Verum enim

enim vero cum parens undecimo die observaret, quod filius patiens satis vegetus surrexisset dissuadebat olei ultriorem usum, & hanc residuam dosin, tanquam bonum thesaurum, ad futuram necessitatem reponendam commendabat. Exhibat filius in campum, ad consuetos labores suos adgrediendos, cumque per aliquot horas huic negotio se se dedisset, epilepsia undecimo hocce die recurrebat; qui casus parentem ita deterrebat: ut ad alterum extremum, nulla scilicet medicamenta amplius adhibere, excurreret; quod decretum suum duabus præcipue rationibus firmabat videlicet agebat, se tam multorum Medicorum remedia jam frustra adhibuisse & patientem in ignem sub paroxysmo aliquando fuisse conjectum, a quo tempore nullum amplius auxilium esse sperandum.

§. XXXI.

In affectibus arthriticis olei hujus efficaciam experiundi commoda nondum occasio se se obtulit, quia exiguam illam portionem gravioribus affectibus destinandam judicavi. In febribus intermittentibus nullum ab hoc oleo vidi effectum, licet aliquoties illud in iisdem adhibuerim; quæ sane res animum magis erexit quam confregit: satis enim scio, quod Sylviana illa hypothesis, a qua Dominus Auctor in hoc quidem passu parum recedit, febrium negotium vix attingat, nedum absolvat.

§. XXXII.

Illud non prætermittendum existimo esse; quod ex ore ipsius Domini Auctoris percepi: altiore enim consideratione dignum est. Voluit nempe odorem hujus olei, nonnullis ingratarum, corrigere, & ad hoc obrinendum, portionem anisi retortæ immisit. Testabatur autem omnes

nes illos, qui ab oleo, hac additione parato, acceperint; per duas horas visu privatos fuisse.

§. XXXIII.

Ceterum notabiles hujus olei effectus ansam nobis dederunt ut ulteriori chymico examini hanc rem subjiceremus. Videlicet non solum oleum, sed spiritum, sal volatile & fixum conjunximus, & per crebras cohobationes intra dimidii anni tempus certis encheiresibus sal fixum ita volatile redditum est, ut omne illud ascenderit. Qui autem effectus inde expectandi sint, nondum satis scio, quia occasio illud experiendi adhuc defuit.

§. XXXIV.

Jam cum experientia & veritati historicae primus locus, uti decet, delatus sit, superesset, ut ratio & nexus causalis, quomodo scilicet & cur e tali remedio tales effectus proveniant, ostenderetur. Non autem dissimulo, quod, licet multum de hac re mecum cogitaverim, nunquam tamen satis mihi faciam. Hinc ad asylum illud confugio, quod de specificorum agendi modo ratio nostra nullum facile sibi conceptum formare possit, & quod multa alia adhuc sint in rerum natura, quorum existendi & agendi rationes intellectus noster nondum adsequutus est.

§. XXXV.

Faxit autem divina benignitas, ut plures adhuc absconditi naturæ fontes detegantur, & in miseriam humanam, cui Medici præcipue nati sunt, redundent!

S. D. G.

00 A 6326 (1)

VD 18

ULB Halle 3
004 103 416

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA
 SISTENS
 OBSERVATIONES PRACTICAS
 DE
MEDICINA

QUADAM
**EFFICACI IN MOTIBUS NA-
 TURÆ EXACERBATIS,**

QUAM
 DEO PROPITIO
 ET

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
 SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,
DOMINO CAROLO,
 BORUSSIÆ PRINCIPE, MARCHIONE BRANDENBUR-
 GICO, CETERA

Gratiosæ Facultatis Medicæ Consensu,
 PRÆSIDE

DN. D. MICHAELE ALBERTI,
 POTENT. REG. BORUSSIÆ CONSILIARIO AULICO, MEDICINÆ PROFES-
 SORE PUBLICO ORDINARIO, PHILOS. NAT. EXTRAORD., REIPUBL. NO-
 RIBERGENS. PHYS. ORDIN., ACAD. NAT. CURIOS. COLLEGA,
 FACULTATIS MEDICÆ H. T. DECANO SPECTATISSIMO,
Patrono ac Promotore suo cum honoris cultu prosequendo,

PRO GRADU DOCTORIS,
 SUMMISQUE IN ARTE MEDICA HONORIBUS, INSIGNIBUS, AC
 PRIVILEGIIS MORE MAJORUM SOLENNI OBTINENDIS,
ad d. Januar. MDCCXVIII. horis ante & pomeridianis,

PUBLICÆ VENTILATIONI SUBMITTET
 AUCTOR

JOHANNES JUNCKERUS,
 M. P. ORPHANOTROPHEI HALENSIS.

HALÆ SALICÆ, EX OFFICINA HENDELIANA, MDCCXL,

